

...a mezi tím na jevišti...

A jedeme NAOSTRO!!!

Čtvrtek 10. 3.

20.00 SušDivOch Sušice

W. Shakespeare: Veselé paničky windsorské

Režie Věra Holá Třmová

Pátek 11. 3.

17.00 Divadelní spolek Osada Homí Bříza

Na motivy Romea a Julie od W. Shakespeara: R + J

Režie Olga Muňoz a kolektiv souboru Mladá Sada

20.00 Divadelní spolek Žumbera, tvůrčí skupina SKORONARVÁNO Plzeň

M. Doleželová, Janka Ryšánek Schmiedtová: Vzpouza nevěst

Režie Kristina Kohoutová

Sobota 12. 3.

10.00 Divadelní spolek Jezírko Plzeň

Na motivy Jiřího Justa: Záměna

Režie Petra Bartíčková

12.00 Přijetí na radnici

(za každý soubor 2 delegáti + porota + vyhlášovací + pořadatelé)

13.30 Divadelní studio D 3 Karlovy Vary

Tomáš Vůjtek: Smření

Režie Petra Kohoutová

16.30 Divadlo bez zákulisí, Sokolov

Marta Buchaca: Neříkej mi lásko

Režie Martin Volný

20.00 Divadlo JakoHost Plzeň

Robert Thomas: Past na osamělého muže

Režie Jana Kubátová

22.20 Společenský večer

Neděle 15. 3.

9.30 Teatr Vaštar Nezdiče na Šumavě

Chuck Palahniuk: Ukolébavka

Režie Michal Ston

13.00 Divadelní soubor Štace Kaznějov

Agatha Christie: Past na myši

Režie Olga Muňoz

17.00 Závěr přehlídky

ÚSMĚV DNE

A CO JE TOHLE?

1

pře-HLÍDKA

”

I my v Horažďovicích jsme se konečně rozhoupali k vytvoření oficiálního divadelního zpravodaje. Máme vysoké ambice. Proto byla za tímto účelem zřízena divadelní HLÍDKA, která však pracuje částečně v utajení, a tak si nikdo není ničím jistý. Ať již je slovo hlídka odvozeno od slova hlídat či hledět, naše HLÍDKA má oči a uši všude. Milý divadelní uměle, a i ty, drahý nám návštěvníku, vy všichni budete spolutvůrci našeho zpravodaje. Myslete na to při svém konání. Nechceme být jen seriózní časopis, chceme být i trochu bulvární plátek.

Prostě HLÍDKA nás baví a věříme, že bude bavit i vás.

pondělí 7. 3. • 20.00 • Vodvas Volyně

Roland Topor ZIMA POD STOLEM

Když se s emigranty nakládá jako s méněcennými bytostmi, je docela normální, že žijí pod stolem.

Dnešním dnem bylo zahájeno 33. kolo divadelního maratону v našem KD v Horažďovicích.

Možná se to nezdá, ale maraton to opravdu je. Hlavně pro naši diváckou porotu, která celý týden sleduje všechny představení a ještě má tu nevděčnou úlohu hodnotit a kritizovat. Až uvidíte koncem týdne nějakou mátohu, která se o přestávkách vrhá na kávu či jiný podzimní, v divadle povolený, prostředek, protahuje si zdřevěnělé údy a masíruje si (nebo si nechává masírovat) ztuhlou šíji a má trochu nepřítomný pohled, vězte, že máte tu čest s porotci, kteří si vše poctivě odseděli! První představení. To není zrovna ta nejlepší pozice. Být předskokanem tomu „hlavnímu“ co přijde, naladit publikum a smetanu pak slízne někdo jiný. Někdo z těch „hlavních“. Ale i nesoutěžní představení patří ke každé přehlídce. A volynští to ví nejlépe. Na druhé straně, co lepšího se může herci stát, než hrát pro divácké publikum, které ho chce vidět a ještě ho nebude kritizovat žádná odborná či divácká porota. Herec si to může jen užívat. Nutno podotknout, že z mého laického pohledu toho nebylo příliš mnoho ke kritice. Snad jen pomalejší rozjezd na začátku představení, kte-

ré ale včas nabralo spád a dle reakcí ostatních diváků většinu návštěvníků pěkně pobavilo. Toto představení pro diváky vybrala L. Mužíková, která ho již viděla a líbilo se jí natolik, že herec z Volyně pozvala.

Musím přiznat, že jsem byla trochu skeptická, co se týče zvoleného tématu uváděné hry. „Život migrantů pod stolem“. Není snad v současné době častěji používaného a diskutovaného slova migrace a imigrace. Chtěl být herci z Volyně in? (Pravda, jsou na rozdíl od Horažďovic víc na jihu a víc na ráně...). Je to každopádně ožehavé téma. Nicméně již při představení ze mne všechny obavy spadly (tedy ne ty ze skutečné migrace) a hra se ukázala jako nadčasová a nepolitická a vlastně by pod tím stolem mohl bydlet kdokoli, kdo je trochu „jiný“ než paní domácí. Cizinec, přistěhovalec z venkova, někdo ze severu, někdo z jihu, někdo z jiné společenské vrstvy. Jednoduše, všichni jsme jen lidé a blbce, sobe a hlupáky najdeš napříč celým světem. Oproti tomu nejlepší vlastnosti může mít třeba pasáček vepřů nebo čistící bot. Co dodat? Kdo přišel, neprohloupil. Kdo nepřišel, dobře mu tak. Už se těším na úterý....

Rozhovor pod stolem

Miloslava Baloušková představitelka hlavní role – Florence

J: Jak se vám hrála tato hra?

M: *Tahle hra se hraje dobře, protože ji hrajeme už několikátou sezonu. Už ji máme docela dost pod kůží. Ta postava je mi docela blízká.*

J: Takže s migranty problém nemáte, předpokládám.

M: *S migranty problém mám, mě spíš šlo o charakter té postavy.*

J: Dokážete se sblížit s jinými lidmi.

M: *Ano, určitá empatie a spíš to, že není nadřazená, je obyčejná, normální holka, která chce mít alespoň trošičku v životě štěstí.*

J: Jak se vám hrálo tady v Horažďovicích?

M: *V Horažďovicích, když tady hrajeme, tak jsou vždycky skvělí diváci a i zázemí je tady super.*

J: Mě tam ještě zarazila ta facka, ta byla hodně autentická – s tou nadávkou. Jak dlouho jste to zkoušeli?

M: *No, docela hodně dlouho, aby to vypadalo trošku opravdově. A myslím si, že se to daří.*

J: Já jsem vám to sežral, takže jo. Plánujete ještě dál hrát tuhle hru?

M: *Určitě, určitě, my bychom nechtěli jen tak skončit, protože, jak říkám, už jí máme hodně pod kůží.*

J: Půjdete někam do soutěže u vás?

M: *Jsem tady na soutěži. Byli jsme i v Třešti. Žádný výrazný úspěch jsme neměli, ale nám jde o to, že nás to baví.*

J: Jak se Vám hraje s vašimi kolegy?

M: *S kolegy výborně, protože se známe už dlouhá léta.*

J: Takže to je dobrý start pro každé hraní. Ať se vám daří a děkuji za rozhovor.

–jj–

Přehlídku jsme zahájili vážnou hrou, která sice obsahovala několik vtipných scének, ale jinak snad každého diváka donutila se zamyslet nad jejím obsahem. Myslím, že každý si z ní něco mohl odnést. Rozhodně mě zaujala její myšlenka a i výstižnost situace, kterou ztvárňovala.

–as–

úterý 8. 3. • 20.00 • Za oponou Klatovy

Éric-Emmanuel Schmitt

HOTEL MEZI DVĚMA SVĚTY

Vítejte ve světě, kde jsme si všichni skutečně rovni a kde sami sebe uvidíte tak, jak jste se zatím neodvážili.

Druhé mimosoutěžní představení bylo pro mě skokem do „nereality“ bytí mezi životem a smrtí. Téma složitě a snad žádná diskuze o světě po životě nikdy nemůže skončit souladem všech účastníků. Každý to vidíme jinak, každý máme ten jediný a správný, fakty podložený výklad, co bude po tom... Věřící, či nevěřící, materialisté, či spirituálně založení jedinci. Každý má svoji pravdu. Odpověď leží někde v nedohlednu a to je,

myslím, dobře. O čem bychom celá staletí diskutovali, kdybychom znali odpověď? A o čem by ti autoři psali a herci hráli. K mému potěšení si ani dnešní hra nehrála na „všechnovím“ a hlavní otázka zůstala nezodpovězena. Celá koncepce představení, včetně úžasné scény, se klatovským povedla a opět musím konstatovat, že kdo přišel, neprohloupil, a kdo to neviděl, dobře mu tak.

–mš–

Rozhovor mezi dvěma světy

Tomáš Javorský, představitel prezidenta Delbeca

J: Mohl bych poprosit vaše jméno.

T: Já se jmenuji Tomáš Javorský, hrajeme v souboru Za oponou, při Stálé divadelní scéně Klatovy. No a tohle letošní představení, se kterým jsme přijeli do Horažďovic, se jmenuje Hotel mezi dvěma světy od Érica-Emmanuela Schmitta. Je to taková, jak my říkáme, hořká komedie. Je to takové hodně vážné téma, zpracované s určitou lehkostí. Hodně se to hraje, tak jsme se pokusili také do toho vložit něco vlastního.

J: Mě osobně se to moc líbilo, pár fórků, vážné věci, to k divadlu patří. Zeptám se, kdo tvořil scénu?

T: Tak scénu jsme tvořili v podstatě všichni dohromady, to je vždycky kolektivní práce, někdo to navrhne, režisér to zkritizuje, řekne, že tak to nebude, tak se to předělá a potom se scházíme v neděli a celé to dáváme dohromady.

J: Ti dva andělé vůbec nemluví?

T: Ti dva andělé nemluví ani v originále, takže to jsme zachovali. Bylo zbytečné tam něco přidávat.

J: Ta část s odkládáním kusů oblečení je i v originále?

T: Ne, to je režijní počin. Doufám, že divák si domyslel, že odkládání kostýmu souvisí s tím, jak shazují vrstvy.

J: Jakési procitnutí. Jak dlouho hru hrajete a plánujete ji ještě hrát?

T: Hrajeme to rok a kousek a ještě bychom to rádi zahráli, protože ta scéna je dost náročná. Na výrobu to bylo poměrně nelehké a přiznáme se, že stavět to je vždy na 3 hodiny. Snad to dělá ten dojem, který by to dělat mělo.

J: Podle reakce diváků to silný dojem zanechalo. Je vám líto, že nejste v soutěži? Že přišla pozdě vaše přihláška?

T: Upřímně řečeno, mrzí nás to, protože bychom si rádi poslechli, co nám řekne odborná porota. To člověka někam posune. My jsme poslali přihlášku sice jako poslední, ale včas. Asi došlo k nějakém zdržení na poště. To se stává.

J: Děkuji za rozhovor.

–jj–

pře-HLÍDKA slyšela

Karel Šťastný chválí: *Už jsem viděl hru Hotel mezi dvěma světy asi 5x, ale musím říct, že scéna s vaším výtahem je nejlepší. Moc povedená.*

Karel Šťastný kritizuje: *Co ten klatovský dialekt? „Kampa déěš, copa to mááš?“ Budu pořádat kurz rétoriky pro moje herce. Nechcete se připojit?*

Poznámka HLÍDKY: Karel Šťastný má rád velké kulisy, když toho není na nákladák, tak to není pro něj scéna... Zítra hrají Brňáci, to si Karel na dialektu sněsne. Nebo ne? Uvidíme, uslyšíme, necháme se překvapit.

A co na to divák/dívák?

Jaký je tvůj názor na hru, jak se ti líbila a jaké z toho máš pocity?

Samuel V.: *Mně se líbila ta hra jako celek, který v první části byl zajímavě přerušen a krásně navázal, ale nejvíce, co oceňuji, je ten otevřený konec, který dává lidem možnost přemýšlet, co bude po životě.*

Myslíš, že tahle divadelní hra má nějaký vliv na mladou generaci a má pro ni nějakou myšlenku, či to kolem nich jen tak proletí?

Samuel V.: *Podle mého laického názoru každý divák se mohl promítnout do jednotlivých postav v jednotlivých situacích, protože ta hra promlouvala k těm lidem přímo, aby si uvědomili své postavení a situaci ve svém životě. Takže to bude bez výjimky i k mladší generaci.*

–as–

středa 9. 3. • 20.00 • Amadis Brno

Gilles Dyrek

BENÁTKY POD SNĚHEM

Jestli to není Francouzka, neumí dobře francouzsky, tak je docela normální, že nemluví francouzsky... A kdeže vůbec leží Pipínie?

Tož, došli k nám herci z Brna!

Jaká čest. Třetí den, třetí mimosoutěžní představení. Opět se jednalo o sázku na jistotu podle volby Libušky M., která tyhle Moraváky viděla v Sokolově a tak dlouho žadonila, až se vypravili k nám. Přijeli „na otočku“. Už to, při stavu D1, je výkon hodný zapáleného unělce. Jednoduchá, vtipná, chytrá komedie, která mi svými gagy občas evokovala sitcomy z TV, ale tím myslím ty dobré sitcomy. Reakce publika mluví sama za sebe, smích, smích a smích. Na scéně nebyl ani jeden hluchý okamžik, dva herci a dvě herečky byli k nezastavení. A navíc ta krásná moravská řeč, mám ji ráda a vůbec jsem nepoznala, že hlavní hrdina (oni byli ale vlastně všichni hlavní) je Slovák. Pozornosti určitě neušla i zvláštní scéna, žádný pravý úhel, originální „křivý“ nábytek. Po představení měl technik scénu sklizenou dřív, než se umylo nádobí – celou dobu se totiž herci na podiu cpou (zdravě...). Přiznali se, že představení v HD je

jejich první po premiéře, a že to ještě nemají úplně pod kůží. Leze mi mráz po zádech, když si představím,

že umí ještě víc... Snad budeme mít tu čest vidět je příští rok na přehlídce znova.

Nezbývá než opět konstatovat: Kdo přišel, neprohloupil. Kdo nepřišel, dobře mu tak.

Zítra to začne NAOSTRO!

–mš–